

ഒരു Education 1st സംരംഭം

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ “മാട്രിക്സ്” മുഴുവനും മനസ്സിലാക്കുക എന്നതാണ് ഒന്നാമതായി വേണ്ടത്. സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി, 59 വർഷം പിന്നിട്ട ശേഷവും, **മാനവ മൂലധന വികസനം** സംബന്ധിച്ച് താഴെ പറയുന്ന സ്ഥിതി വിശേഷമാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നിലനിൽക്കുന്നത്.

1. കെജി ക്ളാസ്സ് മുതൽ 10+2 വരെ, ഇടയ്ക്കുവച്ച് **വിദ്യാഭ്യാസം ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നവരുടെ നിരക്ക്** (ഒരിക്കലും സ്കൂളിൽ ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തവർ ഉൾപ്പെടെ) 90% മുതൽ 94% വരെ ആണ്.
2. **ചൈനയിൽ** 18 ലക്ഷം സ്കൂളുകൾ ഉണ്ട്. അതേ സമയം, ഇന്ത്യയിലെ സ്കൂളുകളുടെ എണ്ണം 11 ലക്ഷം !
3. സർക്കാർ നടത്തുന്ന സ്കൂളുകളിലെ “**ഭരണ രീതി**” തീരെ തരം താണതാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും നഗരപ്രദേശങ്ങളിലും ഉള്ള മിക്ക സ്കൂളുകളിലും അദ്ധ്യാപകരുടെ ഹാജർ നില പലപ്പോഴും കുറവാണ് (ഹാജരാകാതിരിക്കുന്നവർ 15% മുതൽ 50% വരെ); എന്നാലും, എല്ലാവർക്കും ശമ്പളവും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും പൂർണ്ണമായി നൽകുന്നുണ്ട് ! ഏറ്റവും ദരിദ്രരായ ആളുകൾപോലും, കുട്ടികളെ, സർക്കാർ നടത്തുന്ന സ്കൂളുകളിൽ അയക്കാതെ, പീസ് കൊടുത്താണെങ്കിൽപോലും, അൺ-എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലേയ്ക്ക് അയക്കാൻ താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നു എന്ന് പഠനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. സർക്കാർ അദ്ധ്യാപകരുടെ ശമ്പളം അൺ-എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപകരുടെ ശമ്പളത്തിന്റെ രണ്ടോ മൂന്നോ മടങ്ങാണെങ്കിലും, അൺ-എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലെ **അദ്ധ്യാപന നിലവാരം** സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലേതിനെക്കാൾ മികച്ചതാണ്.
4. **സാക്ഷരത** എന്നതിന്റെ നിലവിലുള്ള **ഇന്ത്യൻ നിർവ്വചനം** (നിങ്ങളുടെ പേര് എഴുതാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ സാക്ഷര തനേടിയിരിക്കുന്നു), അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരത്തിനനുസരിച്ച് മാറ്റണം.
5. മാനവ വിഭവശേഷി വികസന മന്ത്രാലയത്തിന്റെ കണക്കുകൾ അനുസരിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ **നിരക്ഷരത** 37%, അതായത് 43 കോടി ആളുകൾ മാത്രം ആണ്. എന്നാൽ, യൂനിസെഫ്, യുഎൻഡിപി എന്നിവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അത് ഏകദേശം 60% അതായത് 65 കോടി ആളുകൾ ആണ്. **ചൈനയിലെ സാക്ഷരത നിരക്ക് ഏകദേശം 93% ആണ്.**
6. ഇന്ത്യയെ ഒരു വിജ്ഞാന സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ ആക്കുന്നതിന് വേണ്ട ആദ്യത്തെ ചുവട് വയ്പ്പ് **സാക്ഷരത** ആയിരിക്കണം; അതിന് **പ്രഥമമായ സ്ഥാനം** നൽകണം.
7. **വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ചെലവഴിക്കുന്ന മൊത്തം തുക** (പ്രതിവർഷം ഏകദേശം 91,000 കോടി രൂ. ആണ്. ഇതിന്റെ 15% കേന്ദ്ര സർക്കാരും 85% സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളും ചെലവഴിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ സെസ്സ് മുഖേന പ്രതിവർഷം 7,000 കോടി രൂ. വേറെ ശേഖരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് ജീവിപിയിയുടെ ഏകദേശം 3.3% വരും. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അധിക ആവശ്യകതകൾക്കു മാത്രമായി, പ്രതിവർഷം 40,000 കോടി രൂ. കൂടി വേണ്ടിവരുമെന്ന് മാനവ വിഭവശേഷി വികസന മന്ത്രാലയം കണക്കാക്കുന്നു.
8. ഞങ്ങളുടെ കണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത്, 10-ാം ക്ളാസ് വരെയുള്ള പ്രൈമറി സെക്കൻഡറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ന്യായമായ ഗുണമേന്മ കൈവരിക്കുവാൻ മാത്രം **പ്രതിവർഷം 100,000 കോടി രൂ. ആവശ്യമുണ്ട്** എന്നാണ്. ഇവിടെയാണ്, അടുത്ത 10-20 വർഷക്കാലം, അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞത് 95% സാക്ഷരത നേടുകയും ജനസംഖ്യയുടെ 80% എങ്കിലും ഹൈസ്കൂൾ ഘട്ടമോ 10-ാം ക്ളാസ്സോ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ കേന്ദ്ര, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടത്.

9. സർക്കാരിൽനിന്ന് ഏകദേശം 3.3%, സ്വകാര്യ പങ്കാളിത്തത്തിൽ നിന്ന് **ഏകദേശം 4.7% എന്നീ നിരക്കിൽ ജീവിപിയിയുടെ ഏകദേശം 8% ആണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ചെലവ്** എന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ അൺ-എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകൾക്കും കോളേജുകൾക്കും വേണ്ട പണം + കൈക്കൂലിയും തലവരിപ്പണവും + വിദേശത്തു പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ട പണം + ട്യൂഷൻ ക്ളാസ്സുകൾ + കോച്ചിംഗ് ക്ളാസ്സുകൾ + സ്വകാര്യ ഐ.ടി. & സോഫ്റ്റ്വെയർ പരിശീലന സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ സ്വകാര്യ പണം മുടക്കുകളിൽ ഏറ്റവും, വെറും 30% ആളുകൾ മാത്രം താമസിക്കുന്ന നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങുന്നു.
10. ഇന്ത്യയിൽ 10+2 ഘട്ടം (പ്രീ-യൂണിവേഴ്സിറ്റി) പൂർത്തിയാക്കുന്ന **യുവജനങ്ങളിൽ ഏകദേശം 7% മുതൽ 8% വരെ** 17,963 കോളേജുകളിലായി പ്രവേശനം നേടുന്നു. ബിരുദധാരികളിൽ 70% പേരും ബി.എ. അഥവാ ആർട്ട്സ് ഗ്രാജുവേറ്റുകൾ ആണ്. അതിന് ഇന്ന് പ്രസക്തിയുണ്ടോ? **ബിരുദധാരികൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഇവരിൽ മിക്കവരും ഉദ്യോഗത്തിന് കൊള്ളാവുന്നവരല്ല.**
11. പുതിയ തൊഴിലുകളുടെ ഏകദേശം 60% സ്വയം തൊഴിൽ വിഭാഗത്തിലാണ്. **പുതിയ തൊഴിലവസരങ്ങളെപ്പറ്റി** - സർക്കാർ മേഖലയിൽ 1%, സ്വകാര്യ 'സംഘടിത മേഖലയിൽ' 2%, അസംഘടിത മേഖലയിൽ 97%.
12. ഇപ്പോൾ **വിദ്യാഭ്യാസവും, തൊഴിലവസരങ്ങൾ, ജീവിത ഗുണമേന്മ എന്നിവയും തമ്മിൽ വലിയ ബന്ധമൊന്നുമില്ല.**
13. ജീവനക്കാരുടെ സംഘടനകൾ, ചേമ്പേഴ്സ് ഓഫ് കോമേഴ്സ്, മറ്റ് വിവിധ സംഘടനകൾ ഇവയെല്ലാം വിഘടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ “**മാനവശേഷിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും പരിശീലനത്തിനും**” ഒരു “**ദേശീയ പൊതു മിനിമം പരിപാടി**” ഇല്ല. മിക്ക വികസിത, വികസന രാജ്യങ്ങളിലും **ചേമ്പേഴ്സ് ഓഫ് കോമേഴ്സ്** (തൊഴിൽ ദാതാക്കളെയും ബിസിനസിനെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവർ **മുൻനിരയിൽനിന്ന് നേതൃത്വം നൽകുന്നു.**
14. നിലവിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ **പ്രതിവർഷം ഏകദേശം 270 ലക്ഷം ആളുകൾകൂടി ചേരുന്നവർ**. അതായത്, ഓരോ വർഷവും ഓരോ അത്ഭുതലിയി + ഹോംഗ് കോംഗ് + സിംഗപ്പൂർ + യുഎഇ കൂടി ചേരുന്നതുപോലെ!
15. കേന്ദ്ര സർക്കാരും സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളും ഇപ്പോൾ **ജീവിപി യുടെ ഏകദേശം 9% മുതൽ 11% വരെ വരുന്ന സാമ്പത്തിക കമ്മിയിലാണ്** നില്ക്കുന്നത്. അപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് കൂടുതൽ പണം നൽകണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ, നിലവിലുള്ള ബജറ്റിന്റെ താളം തെറ്റുമെന്നു മാത്രമല്ല, ഫണ്ടുകൾ അനുവദിക്കപ്പെട്ടു നൽകിയിട്ടുള്ള മറ്റു മേഖലകളിൽ സമ്മർദ്ദം ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.
16. ഇന്ത്യയിലെ ഉന്നത, സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് ‘**ലൈസൻസ് രാജ്**’ ആണ് നടക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ ജീവിപിയിയുടെ ഏകദേശം 50% കൈവശമുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥകൾ, അതായത് യുഎസ്എ, ജർമ്മനി, ജപ്പാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ഉദാഹരണമായിട്ടുണ്ടാകാം. അവിടുത്തെ സർക്കാരുകൾ ഇന്ത്യയിലെപ്പോലുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ ചെലുത്തുന്നോ? അവരിൽ നിന്ന് നാം പാഠം പഠിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉൽകൃഷ്ടതയുടെ കാര്യത്തിൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ തമ്മിൽ കടുത്ത മത്സരത്തിലാണ്.
17. ചൈനയിൽ ഏകദേശം **900 സർവ്വകലാശാലകൾ** ഉണ്ട്. **ഇന്ത്യയിൽ വെറും 362 സർവ്വകലാശാലകൾ**. യുഎസ്എയിലും ജപ്പാനിലും ഉള്ളത് യഥാക്രമം 3650, 4000 സർവ്വകലാശാലകളാണ് !
18. ഇന്ത്യയിൽ കോഴ്സുകളുടെ **പീസ്**, അദ്ധ്യാപകരുടെ **ശമ്പള-സ്കെയിൽ**, സ്ഥാപനത്തിന്റെ **തലവന്റെ നിയമനം, സിലബസ്** ഇവയൊക്കെ തീരുമാനിക്കുന്നത് കേന്ദ്ര, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ 58 അല്ലെങ്കിൽ അതിലേറെ ബോർഡ് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ആണ്. ഇത് **നവീനവീഷ്കാരം, ഉൽകൃഷ്ടത, ലോകനിലവാരമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ** എന്നിവക്ക് വഴിയൊരുക്കുമോ?
19. **വിദ്യാഭ്യാസ ബിസിനസ്സിനെക്കാൾ കോച്ചിംഗ് ബിസിനസ്സ്** വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഐഐടി, ഐഐഎഎം, പേരെടുത്ത ചില മാനേജ്മെന്റ് സ്കൂളുകൾ എന്നിവയിലെ 6000 സീറ്റുകൾക്കുള്ള പ്രവേശന പരീക്ഷ 600,000ത്തോളം അപേക്ഷകർ ഉണ്ട് ലഭിക്കുന്നത്. (പ്രീ-കോച്ചിംഗിന് 2.00 ലക്ഷം രൂ. വീതം അവർ ചെലവഴിക്കുന്നു; മൊത്തം പ്രതിവർഷം 12,000 കോടി രൂ.) എന്നാൽ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപന ബജറ്റ് പ്രതിവർഷം 800 കോടി രൂ. മുതൽ 1,100 കോടി രൂ. വരെ മാത്രമാണ് !

20. വികസിത, വികസര ലോകത്തിലെ 75% മുതൽ 85% വരെ യുവജനങ്ങൾ 14 വയസ്സിനും 35 വയസ്സിനും ഇടയ്ക്ക് തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസ പരിശീലനം മുഖേന ഒരു തൊഴിൽ അല്ലെങ്കിൽ ജോലി അല്ലെങ്കിൽ ട്രേഡ് പഠിക്കുമ്പോൾ, ഇന്ത്യയിൽ ഈ നേട്ടം ജനസംഖ്യയുടെ 2% മുതൽ 4% വരെ മാത്രമേ കൈവരിക്കുന്നുള്ളൂ.
21. ഇന്ത്യയിൽ 5114 ഐടിഐകളും (തൊഴിൽ മന്ത്രാലയം) 6000ത്തോളം വൊക്കേഷണൽ സ്കൂളുകളും (മാനവ വിഭവശേഷി വികസന മന്ത്രാലയം) ഉള്ളപ്പോൾ ചൈനയിൽ ഏകദേശം 500,000 സീനിയർ സെക്കൻഡറി വൊക്കേഷണൽ സ്കൂളുകൾ ഉണ്ട് !
22. ഇന്ത്യയിലെ, 18 വയസ്സിനും 50 വയസ്സിനും ഇടയ്ക്ക് പ്രായത്തിൽ, ശരീരശേഷിയുള്ള 30 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക വൈദഗ്ധ്യം ഒന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ തൊഴിലില്ല. ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിൽ ദാതാക്കൾ നേരിടുന്ന ഒരു പ്രശ്നം വിദഗ്ധ മാനവശേഷിയുടെ ഭാരിച്ച കുറവ് ആണ്. വിദഗ്ധ മാനവശേഷിയുടെ വേതനവും ശമ്പളവും ഇന്ത്യയിൽ അതിവേഗമാണ് വർദ്ധിക്കുന്നത്. യുവജനങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തവും ഗുണമേന്മയുള്ളതും ആയ വിദ്യാഭ്യാസവും പരിശീലനവും ലഭ്യമാകുന്നില്ല എങ്കിൽ, ഇന്ത്യൻ ജനസംഖ്യയുടെ ഇന്നത്തെ രൂപം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ രാജ്യത്തിനു കഴിയാതാകും.
23. ദേശീയ തലത്തിൽ തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസ പരിശീലനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ തൊഴിൽ മന്ത്രാലയവും മാനവ വിഭവശേഷി വികസന മന്ത്രാലയവും തമ്മിൽ യാതൊരു ഏകോപനവും കാണാനില്ല.
24. ലോകമാതൃകമാനം ഐടിയെക്കാളും അല്ലെങ്കിൽ സോഫ്റ്റ്‌വെയറിനെക്കാളും 5 മടങ്ങാണ്, അതായത് 500% വലുതാണ് വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന വസ്തുത നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.
25. ഇന്ത്യക്ക് 10-20 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ, ലോകത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രം ആകാൻ കഴിയും; പ്രതിവർഷം 100 ബില്യൺ യുഎസ് ഡോളർ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയും ! ഇപ്പോൾ തുടക്കം കുറിക്കണം എന്നു മാത്രം. അതിന് ആദ്യം ബിസിനസ് രംഗത്ത് 1991ൽ ചെയ്തതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തുനിന്നും “ലൈസൻസ് രാജ്” എടുത്തുകളയണം. ഇന്ത്യയിലുള്ളത് 7,700 വിദേശ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്; അതേ സമയം ആസ്ട്രേലിയയിൽ 363,000 വിദേശ വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്നുണ്ട് !
26. ഉന്നത, സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ “ലൈസൻസ് രാജ്” കാരണം, ഓരോ വർഷവും ഏകദേശം 110,000-120,000 വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇന്ത്യാ വിട്ട് വിദേശത്തു പഠിക്കാൻ പോകുന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എത്ര സമയത്തും, ഈ 350,000 വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെലവാക്കുന്നത് പ്രതിവർഷം ഏകദേശം 10 ബില്യൺ യുഎസ് ഡോളറിന്റെ, അതായത് ഏകദേശം 46,000 കോടി രൂപയുടെ വിദേശനാണ്ഡം ആണ്. പ്രതിവർഷം 40 ഐഐഎം അല്ലെങ്കിൽ 20 ഐഐടി പണിയുവാൻ ആ പണം മതി.
27. ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങളുടെ ആവശ്യകതകൾക്കും ആശകൾക്കും സംവരണ പ്രശ്നം പരിഹാരമല്ല. ഉന്നത, സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് ഇന്ത്യയിൽ കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ വേണം, സീറ്റുകൾ വേണം, ഉന്നത ഗുണമേന്മ വേണം. യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി നേരിടുവാൻ റേഷനിംഗും, ക്വോട്ടായും സംവരണവും പോരാ. പ്രൈമറി, സെക്കൻഡറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുപോലും കേന്ദ്ര, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ പണം കണ്ടെത്താനാകാതെ കഴിയുന്നു. ഉന്നത, സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ എല്ലാ രീതിയിലും ഉള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി എടുത്തു കളയുക എന്നതു മാത്രമാണ് പരിഹാരം. 1991ൽ ബിസിനസിൽനിന്ന് ലൈസൻസിംഗ് എടുത്തു കളഞ്ഞ അതേ രീതിയിൽ !
28. ഉറുക്ക്, സിമിന്റ്, കളർ ടിവി, എയർലൈൻ ടിക്കറ്റുകൾ, കാർ, സ്കൂട്ടർ, മുതലായി പലതിലും 1947 മുതൽ നാം സംവരണവും നിയന്ത്രണങ്ങളും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി, പരാജയപ്പെട്ടു. ലഭ്യത വർദ്ധിപ്പിച്ചതും നിയന്ത്രണങ്ങൾ എടുത്തു കളഞ്ഞതും കാരണം ആണ് ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ അവസാനം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടത്.

- ഇന്ത്യ** ഒരു **വിജ്ഞാന സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ** ആകണമെങ്കിൽ, താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നാം ചെയ്യണം.
1. അടുത്ത 10 വർഷം കൊണ്ട് 95% മുതൽ 100% വരെ സാക്ഷരത ലക്ഷ്യമിടുക.
 2. എല്ലാ പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിന്മേലും ഉള്ള നിയന്ത്രണം നീക്കി, അവയുടെ ഭരണത്തിൽ പഞ്ചായത്ത്, ഗ്രാമീണ സംഘങ്ങൾ, മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ, തദ്ദേശ പൗര സമിതികൾ എന്നിവരെ ഉൾപ്പെടുത്തുക. **സമൂഹംതന്നെ അവ നടത്തട്ടെ.**
 3. “വിദ്യാഭ്യാസ കുപ്പണുകൾ” ഉപയോഗിക്കുന്ന കാര്യവും, അവ സ്കൂൾ കുട്ടികൾക്ക് നൽകുന്ന കാര്യവും പരിഗണിക്കുക. അവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള സ്കൂൾ അവർതന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കട്ടെ. ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരപ്രദേശങ്ങളിലും സർക്കാർ സ്കൂളുകൾക്ക് നൽകിയിരുന്ന ധന സഹായം, സർക്കാർ വിതരണം ചെയ്യണം. www.ccsindia.org നോക്കുക.
 4. നൂതനവിഷ്കാരം, സർഗ്ഗാത്മകത, ഉൽകൃഷ്ടത എന്നിവ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഭാഗമാകത്തക്ക വിധം 11-ാം ക്ലാസ്സ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും അതിനപ്പുറവും “ലൈസൻസ് രാജ്” എടുത്തുകളയുക. www.epsfi.org നോക്കുക.
 5. ജനസംഖ്യയിൽ 14 വയസ്സിനും 50 വയസ്സിനും ഇടയിലുള്ളവരിൽ 80%-90% ആളുകൾ എന്തെങ്കിലും പ്രസക്തമായ തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസ പരിശീലനത്തിന് പോകുന്നു എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുക. www.wakeupcall.org നോക്കുക.
 6. എന്റർപ്രൈസ് സ്പിരിറ്റ് എഡ്യൂക്കേഷൻ, ഇഎസ്ഡി 5-ാം ക്ലാസ്സ് മുതൽ 12-ാം ക്ലാസ്സ് വരെ തുടങ്ങുവാൻ അനുവദിക്കുക. യഥാർത്ഥ ലോകം എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് അത് യുവജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കും. പ്രതിവർഷം 100 മണിക്കൂർ മതി. ഇന്ത്യയിലെ അദ്ധ്യാപകശേഷിയുടെ 60%ത്തിലധികം സ്വന്തം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരാണ് www.deispune.org നോക്കുക.
 7. എല്ലാ ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂളുകളും തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസ പരിശീലനത്തിനായി അപ്ലോം ചെയ്യുകയും മുഴുവൻ സമയ ഉപദേഷ്ടാക്കളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക.
 8. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകർ, വ്യവസായം, ബിസിനസ്, ഗവേഷണ വികസനം, ചേമ്പർ ഓഫ് കോമേഴ്സ്, വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ, രക്ഷ കർത്തൃ സംഘടനകൾ, പൗരസമിതികൾ, സർക്കാരിതര സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങി തൽപരരായ എല്ലാവരും തമ്മിൽ സജീവമായ ചർച്ചകൾ നടത്തുക. തൊഴിൽ ദാതാക്കളുടെയും ബിസിനസിന്റെയും പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ചേമ്പർ ഓഫ് കോമേഴ്സ് മുൻനിരയിലെത്തി നേതൃത്വം നൽകണം.
 9. മുകളിൽ ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽ ഐറ്റം 8ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതുവരെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും സ്വകാര്യമേഖലയുടെ മുതലും പങ്കാളിത്തവും അനുവദിക്കുക.
 10. അടുത്ത 20 വർഷക്കാലമോ, മുകളിൽ ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽ ഐറ്റം 8ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യം നേടുന്നതുവരെയോ സ്വകാര്യ, എൻ്റർപ്രൈസ് നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് നികുതി ഇടവേളകളും ഇൻസെന്റീവുകളും നൽകുക.

Edited, Published and Printed for *Education 1st* by Krishan Khanna. He is from IIT, Kharagpur. Between 1961 to 1992 he was responsible for 14 joint ventures and business partnerships with 14 different countries around the World. In 1993 he took 'Sanyas' from business for Nation Building and Transforming INDIA.

i Watch

Krishan Khanna is Chairman - Vocational Education & Training Committee – EPSI, Educational Promotion Society of India, New Delhi. Co-Chairman - Committee on Education & Industry Co-operation, - PHDCC&I, New Delhi, Member - CII National Committee on Education, New Delhi, Director - Vocational Services, Rotary International, Rotary District 3140, Bombay Mid Town, Bombay, Member Planning Commission Committee on Secondary Education & Vocational Education, New Delhi, Member 11th Plan Committee of IGNOU, New Delhi, Advisor - Vocational Education & Training, Times Foundation, New Delhi, Member FICCI National Committee on Education, New Delhi, ASSOCHAM National Committee on Education, New Delhi, Member 11th Plan Working Group of the Ministry of HRD, New Delhi and Member of the Board of the AICTE, New Delhi. The views and opinions expressed are Krishan Khanna's personal views and some points may not be accepted by some or all of the above mentioned organizations.

Feedback & comments to *i Watch* 211, Olympus, Altamount Road, Mumbai 400 026. Email krishan@wakeupcall.org Website: www.wakeupcall.org Tel +91 22 2353 5466 Fax +91 22 2353 6782. *Education 1st* is a division of *i Watch*

വായനക്കാരുള്ള സന്ദേശം: ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം ദയവായി നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും സഹപ്രവർത്തകർക്കും അടുത്തുള്ള സ്കൂളിലെയോ കോളേജിലെയോ ഒരു അദ്ധ്യാപകനും നൽകുക.

Organizations which have supported us in the past

